

KĀ TIKT GALĀ AR SLIKTIEM LĒMUMIEM?

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Neh 13:23–25; 5Moz 7:3, 4; 2kor 6:14; Ezr 9, 10; 1kor 7:10–17.

ATMIŅAS PANTS:

“Mans Dievs, es kaunos un bīstos pacelt savu vaigu uz Tevi, mans Dievs, jo mūsu noziegumi ir auguši pāri mūsu galvām un mūsu vaina sniedzas līdz debesīm” (Ezr 9:6).

Ezra un Nehemija kļuva par vadītājiem kopienās, kur precēšanās ar citām tautām bija kļuvusi par normu. Abi vadītāji bija ļoti nobažījušies par to, jo viņi gribēja vadīt tautu tuvākās attiecībās ar Dievu. Viņi apzinājās negatīvo ietekmi, kādu neticīgie un elku pielūdzēji varēja atstāt uz Israēla tautu, jo viņi bija redzējuši šausmīgās sekas visā vēsturē. Kānaāniešu reliģijas bija izplatījušās visā Israēlā, un Baāla un Ašēras pielūgums notika uz katra augstāka pakalna. Bez tam pagānu dzīvesdraugu ietekme uz Israēla ģimenēm bija postoša. Bileāms ieteica moābiešiem sūtīt savas sievas pie israēliešiem kā drošu veidu, lai israēlieši novērstos no Dieva un kristu šo sieviešu dēļ. Diemžēl viņam bija taisnība. Dzīvesbiedri ne tikai ietekmēja cits citu, bet tika ietekmēti arī viņu bērnu ticība.

Ko darīs Ezra un Nehemija šajā situācijā? Vai viņi ļaus tam visam notikt vai nostāsies pret to? Šajā nedēļā mēs aplūkosim, kā abi vadītāji risināja šo jautājumu.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 21. decembrī.

Nehemijas reakcija

Izlasi Neh 13:23–25. Kas šeit notika, un kā mēs varam izskaidrot Nehemijas reakciju šajā situācijā? _____

Tā kā bērni nerunāja aramiešu valodā (gūstniecības laikā izmantotā valoda) vai ebreju valodā, viņi nevarēja saprast Rakstu mācības. Tā bija reāla problēma, jo zināšanas par Dieva atklāsmi varēja tikt izkropļotas vai pat pazust. Rakstu mācītāji un priesteri skaidroja Toru galvenokārt aramiešu valodā, lai sludināšana būtu skaidra tautai. Tā kā mātes bija no Amonas, Ašdodas un Moāba zemes un bija parasti galvenās bērnu aprūpētājas, nav nekāds pārsteigums, ka bērni nerunāja tēvu valodā. Valoda, kurā mēs runājam, nosaka to, kā mēs domājam par dažādiem konceptiem, jo mēs izmantojam šīs kultūras vārdu krājumu. Bībeles valodas neprašana varēja nozīmēt viņu īpašās identitātes zaudēšanu. Tāpēc Nehemijam tas bija neiedomājami, ka ģimenes zaudēja saskarsmi ar Dieva Vārdu un rezultātā savu saikni ar dzīvo Dievu, ebreju Kungu.

Bībeles pētnieki norāda, ka Nehemijas rīcība, visticamāk, bija ļauzu publisks apkauņojums kā daļa no noteiktā soda tajā laikā. Lasot, ka Nehemija viņus norāja un nolādēja, mums nevajadzētu domāt, ka Nehemija izmantoja neķītru valodu un lamuvārdus, bet drīzāk viņš tiem izteica derības lāstus. 5Moz 28. nodaļā ir uzskaitīti lāsti, kas notiks ar tiem, kas būs laužuši derību. Ļoti iespējams, ka Nehemija izvēlējās Bībeles vārdus, lai liktu viņiem saprast savu nepareizo rīcību un sliktās izvēles sekas.

Un, kur ir rakstīts “pat situ dažus no viņiem un plēsu viņu matus” (Neh 13:25), Nehemija nerīkojās atriebīgi vai dusmās; sišana tolaik bija noteikts publiskas sodīšanas veids. Šāda uzvedība tika izmantota tikai pret “dažiem”, kas norāda uz vadītājiem, kas izraisīja un veicināja šo nepareizo uzvedību. Šai darbībai vajadzēja kalpot kā publiskas apkaunošanas metodei. Nehemija gribēja pārliecināties, ka cilvēki saprot savas izvēles ietekmi un rezultātu, kas tai seko.

Kā tev vajadzētu reaģēt, saskaroties ar, tavuprāt, nepareizu rīcību draudzē? _____

Nehemijas rājiens

Izlasi Neh 13:26, 27. Ko tas mums parāda, cik svarīga ir Bībeles vēsture kā informācijas avots, kas brīdina no briesmām novirzīties no pareizā ceļa? _____

Sālamans tika vadīts dziļāk grēkā ar izdarītajām izvēlēm. Būtu pareizi teikt, ka Sālamans izraisīja savu sagrāvi, nepaklausot Dieva pavēlei, kas tika dota Israēla ķēniņam: “Viņš arī nedrīkst apņemt daudzas sievas, lai viņa sirdsprāts nenogriežas no Tā Kunga; lai viņš arī pārāk daudz nekrāj sev sudraba un zelta” (5Moz 17:17). Sālamana dzīve ir izmantota kā negatīvs piemērs: viņš ne tikai apprecēja vairāk nekā vienu sievu, bet, kā Nehemija norāda, viņš izvēlējās sievietes, kas nepielūdza Dievu.

Kāpēc Nehemijam bija taisnība, norādot tautu par precēšanos ar pagāniem? 1Moz 6:1–4; 1Moz 24:3, 4; 1Moz 28:1, 2; 5Moz 7:3, 4 un 2kor 6:14. _____

Pavēle neprecēties ar cittautiešiem nebija saistīta ar nacionālismu, bet gan ar elku pielūgsmi. Cilvēki Bībelē precējās ar tiem, kas nebija israēlieši. Mozus apprecēja Ciporu, midiāniešu sievieti; Boāss apprecēja Rutī, moābieti. Šeit jautājums par precēšanos ar citām tautām ir saistīts ar kāda apprecēšanu, kas ir no atšķirīgas ticības, nevis bez ticības. Problēma bija tā, ka cilvēki Ezras un Nehemijas laikā neizvēlējās precēties ar tiem, kas tic Dievam. Ričards Dāvidsons grāmatā “Flame of Yahweh” apliecina: “Ēdens plāns laulībai .. prasīja abu partneru savstarpēju papildināšanu garīgajā ticībā, kā arī citas svarīgas vērtības.” (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 2007, 316. lpp.) Pagāņu sievas šajā stāstā neizvēlējās atteikties no elku pielūgsmes. Rezultātā Nehemija varbūt bija vairāk apbēdināts nekā atriebīgs cilvēku izvēles dēļ, jo viņam tas parādīja patiesas nodošanās Dievam trūkumu.

Bībele dod mums formulas tādai rīcībai, kas palīdzēs mums palikt iesakņotiem Dievā un kas ir paredzētas, lai vairotu mūsu laimi. Tādā pašā veidā pavēle savienoties laulībā zem viena un tā paša jūga ir dota, lai palīdzētu mums nodzīvot labāku dzīvi un iedrošināt kopīgu nodošanos Dievam.

Kādus principus mēs varam paņemt no šiem ziņojumiem mūsdienās, kas var palīdzēt mums pasargāt savu ticību un savas ģimenes ticību? _____

Ezra rīkojas

Izlasi Ezras 9. nodaļu. Kā Ezra reaģēja, kad izdzirdēja par israēliešu laulībām ar citām tautām? Ezr 9:1 un 2 apliecina, ka ļaudis nebija “nošķīrušies”. Vārds “nošķirties” ir izmantots arī šādās pantos: 3Moz 10:10; 11:47; 2Moz 26:33; 1Moz 1:4, 6, 7, 14, 18. Kā šī vārda lietošana attiecas uz jautājumu, kas saistīts ar ticīgo precēšanos ar neticīgajiem? _____

Ļaudis nāca pie Ezras ar precēšanās jautājumu. Terminoloģija, ko viņi izmantoja, uzskaitot tautas, kas bija iesaistītas riebigās darbībās, parādīja viņu Toras zināšanas, jo saraksts ir ņemts tiešā veidā no Bībeles ziņojumiem. Interesanti, ka ziņas Ezram atnesa laicīgie vadītāji, jo pat garīgie tautas vadītāji – priesteri un levīti – bija vainīgi šajā pārkāpumā.

“Pētot cēloņus nonākšanai Babilonijas gūstā, Ezra bija atradis, ka Israēla atkrišanā ļoti nozīmīgu lomu spēlēja tieši sajaukšanās ar pagānu tautām. Viņš saprata, ka, ja tie būtu paklausījuši Dieva pavēlei turēties atšķirti no apkārt dzīvojošajiem ļaudīm, tad tiktu pasargāti no daudziem nepatikamiem un pazemojošiem piedzīvojumiem. Tagad, dzirdot, ka pat vadošie vīri, neņemot vērā pagātnes mācības, ir uzdrošinājušies pārkāpt likumus, kas doti, lai pasargātu no atkrišanas, viņš savā sirdī ļoti uztraucās. Ezra pārdomāja, cik gan laipns ir bijis Dievs, atļaudams savai tautai atkal dzīvot dzimtenē, un to pārņēma taisnīgas dusmas un skumjas par tās nepatecību.” (“Pravieši un ķēniņi”, 620. lpp.)

Vārds “nošķirt” ir izmantots, runājot par pretējām vienībām. Patiesībā tas norāda uz pilnīgiem pretstatiem. Ar šo apgalvojumu ļaudis apliecināja iepriekšējās zināšanas un izpratni par Dieva pavēli netuvoties viltus reliģijām. Viņi saprata, ka neviens nevar teikt, ka precēšanās ar cilvēku, kuram ir atšķirīgi uzskati, neietekmēs laulības attiecības un to, kā viņi audzinās savus bērnus. Viņi saprata, cik nopietna ir kļuvusi situācija.

Ko mēs varam darīt, lai uzturētu dzīvu ticību mūsu mājās un ģimenēs, pat ja mēs pagātnē esam pieņēmuši nepareizus lēmumus? _____

Ezras darbi

Izlasi Ezr 10. nodaļu. Kā Ezra un vadītāji ķērās pie jautājuma par laulībām ar cittautiešiem? _____

Visa sanāksme nolēma sūtīt svešās sievas prom. Pārsteidzoši, ka pat tie, kas bija viņas apprecējuši, piekrita plānam, izņemot četrus vīrus, kas nosaukti vārdā Ezr 10:15. Jūdi apsoltāja sūtīt savas sievas prom, un, lai plāns varētu īstenoties, bija vajadzīgi trīs mēneši. Beigās 111 jūdu vīri aizsūtīja savas sievas prom (Ezr 10:18–43). Interesanti, ka pēdējais pants (Ezr 10:44) apliecina, ka dažās no šīm jauktajām laulībām jau bija bērni. Sūtīt prom no ģimenes māti ar bērniem nešķiet loģiski, un mums tas arī nešķiet pareizi. Tomēr mums ir jāatceras, ka šis bija unikāls laiks, kad Dievs ar jūdu tautu sāka jaunu posmu un savā ziņā arī tauta sāka jaunu dzīvi ar Viņu. Pilnīga sekošana Dievam prasīja radikālu rīcību.

Specifiskie vārdi, kas tika izmantoti Ezr 10:11, 19 “šķirties” (badal) un “atlaist” (yatza) netiek izmantoti nekur citur Bībelē, lai runātu par šķiršanos. Ezram vajadzēja zināt terminus, ko parasti izmantoja šķiršanās apzīmēšanai, bet viņš izvēlējās tos nelietot. Tāpēc ir skaidrs, ka Ezra neuzskatīja laulību par derīgu pēc tam, kad tika atklāts, ka ir pārkāpta Tora. Citiem vārdiem, laulība tiek anulēta, jo tā ir pretēja likumam. Tātad notika nederīgu laulību anulēšana. Tomēr mums nav dota informācija par to, kas notika ar šīm sievietēm un bērniem un kāda bija šīs rīcības ietekme uz kopienu. Saskaņā ar tā laika tradīciju, iepriekšējiem vīriem bija jāparūpējas par savu iepriekšējo sievu un viņu bērnu pārcelšanos. Sievas parasti atgriezās savās dzimtajās tēva mājās.

Pēc kāda laika daži jūdu vīrieši atkal sāka precēties ar neticīgajiem, un varbūt daži pat atgriezās pie sievietēm, ko bija aizsūtījuši prom. Risinājuma islaicīgais raksturs var būt saistīts ar cilvēka dabu, kāpumiem un kritumiem tajā, cik liela ir mūsu nodošanās Dievam. Pat ja uzskatām sevi par stipriem kristiešiem, mums jāatzīst, ka esam piedzīvojuši periodus, kad bijām mazāk nodevušies Dievam un kad mūsu gaitas ar Viņu varētu drīzāk aprakstīt kā neesošas. Diemžēl cilvēkiem jācinās ar Dieva nolikšanu pirmajā vietā.

Kāda ir bijusi tava pieredze ar brīžiem, kad nodošanās Dievam ir mazāka? Ko tu esi iemācījies no šiem piedzīvojumiem? _____

Laulība mūsdienās

No tā, ko esam lasījuši Ezras un Nehemijas grāmatās par jaukto laulību jautājumu, ir skaidrs, ka Dievs laulību uztver nopietni un ka arī mums tā vajadzētu darīt. Mums vajadzētu ar lūgšanām pārdomāt, kurš būs mūsu laulību partneris, un lēmuma pieņemšanā iekļaut Dievu. Mums vajadzētu pieņemt lēmumu būt uzticīgiem Dieva principiem, kas var mūs pasargāt no lielām bēdām un nelaimes.

Kā Pāvils risināja jautājumu, kur kristietim bija neticīgs dzīvesbiedrs? Rūpīgi izpēti 1kor 7:10–17. Kā mums vajadzētu skatīties uz laulībām, kurās nav viens un tas pats “jūgs”?

Tā kā mums Bībelē nav sīki izstrādātu norāžu, ko darīt ar jauktu ticību laulībām, nebūtu gudri un nesaskanētu ar šī panta un tā principu nolūku, ja mēs apgalvotu, ka šķiršanās no neticīga dzīvesdrauga ir pareizā pieeja un ka, balstoties uz šo Ezras ziņojumu, tā būtu ieteicama. Ezras un Nehemijas situācija bija īpaša un saskaņā ar Dieva gribu (Ezr 10:11), jo bija apdraudēta visas Israēla kopienas nākotne un pielūgsmē. Viņi zaudēja savu identitāti kā dzīvā Dieva pielūdzēji.

Mēs zinām, ka jūdu apmetnē Elefantīnā Ēģiptē (vienlaikus ar Ezras un Nehemijas notikumiem) vadītāji pieļāva jauktas laulības un attīstīja jauktu reliģiju ar Jahvi un viņa pagānu dzīvesbiedri dievieti Anatu. Bez tam tika apdraudēta mesianiskā līnija. Tāpēc šo vienreizējo notikumu nevajadzētu uzskatīt par vadlīnijām laulību un ģimeņu izjaukšanai ikreiz, kad kāds ticīgais apprec neticīgo. Tā vietā ziņojums parāda augsto vērtību, kādu Dievs piešķir vienādiem jūgiem laulībā. Sātans ir priecīgs, ja mēs apprecamies ar cilvēku, kas neveicina mūsu nodošanos Dievam, jo dvēseļu ienaidnieks zina – ja abiem dzīvesbiedriem būs vienāda pārliecība, viņi būs stiprāki Dieva darbā.

Lai gan Bībele dod skaidru padomu pret nevienlīdzīgiem jūgiem laulībā (2kor 6:14), mēs varam arī atrast pantus, kuros atklājas žēlastība pret tiem, kas ir izdarījuši pretēju izvēli. Dievs tiem, kas ir apprecējuši neticīgos, dod spēku būt uzticīgiem Dievam un saviem dzīvesdraugiem. Dievs neatmet mūs pat tad, ja mēs izdarām izvēli, kas ir pretēja Viņa gribai, un, ja mēs lūdzam Viņu pēc palīdzības, Viņš to nodrošinās. Tas nenozīmē, ka mēs varam darīt, ko vien gribam, un tad gaidīt, lai Dievs mūs tik un tā svētī. Drīzāk tad, kad mēs nākam pie Viņa ar savu vajadzību un pazemīgu sirdi, Viņš vienmēr uzklausa. Bez Dieva žēlastības nebūtu cerības nevienam no mums, jo mēs visi esam grēcinieki.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elena Vaita "Pravieši un ķēniņi", nodaļa "Reformācija" (669.–678. lpp.).

"Čaklums Kunga nozīmētā pienākuma izpildē ir īstas reliģijas svarīga sastāvdaļa. Cilvēkam apstākļi jāizlieto kā Dieva sagādāti darbarīki, lai izpildītu Viņa gribu. Ar ātru un izšķirošu rīcību īstā laikā var gūt spožas sekmes, kamēr vilcināšanās un nolaidība nes zaudējumus un apkauno Kungu. Ja Dieva darba vadītāji nav dedzīgi, ja tie ir vienaldzīgi un strādā bezmērķīgi, tad draudze būs bezrūpīga, kūtra un izprieceas mīloša, bet, ja vadītāji nenovēršoties seko svētam mērķim kalpot Dievam un vienīgi Viņam, tad ļaudis būs vienprātīgi, cerības pilni un enerģiski. Dieva Vārds pārpilnībā atklāj asus, uzkrītošus pretstatus. Grēks un svētums nostādīts viens otram blakus, lai, tos uzlūkodami, mēs no viena atteiktos un otru pieņemtu." (Elena Vaita "Pravieši un ķēniņi", 676. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Lasot šos stāstus, kļūst skaidrs, ka daudzi no šiem cilvēkiem nebija nolikuši Dievu pirmajā vietā, un tieši tāpēc viņi izvēlējās pagānu sievas. Tādējādi Ezra neatstāj viņus vienkārši īstenot savus plānus, bet mēģina norāt un izlabot viņus, cerot panākt pārmaiņas. Vai pārmaiņas notika? Izmainot viņu uzvedību, vai viņi mainījās arī iekšēji? Vai viņu nodošanās Dievam patiešām pieauga? Kādi mums ir pierādījumi, ka daudzi no viņiem nemainījās? Ko mēs varam mācīties no viņu kļūdām par to, cik svarīga ir sirds pārmaiņa?

2. Kā mēs varam palīdzēt tiem mūsu draudzes locekļiem, kam jācīnās ar negudru laulību radītām problēmām?

3. Lai gan Dieva principi ir mūžīgi un absolūti, kultūras lielā mērā atšķiras. Kāpēc mums vajadzētu paturēt prātā šīs atšķirības, mēģinot attiecināt Dieva principus uz mūsu pašu dzīvi un situācijām?